

imidlertid fremdeles benægte, at der fra Regeringens Side er i saa Henseende stillet nogen afgjørende Betingelse; jeg maa fremdeles fastholde, at der ikke i denne Sag har været nogen anden Strid under de Forhandlinger, der have været pleiede imellem Udvalget og Regeringen, end der finder Sted i de fleste Udvalg, hvor man frit og confidentialt udtaler sig for hinanden, uden at tænke paa, at det, der passerer der, atter skal bringes paa Bane heri Thinget.

David: Jeg kan dog ikke være saa ganske enig i, at hvad der foregaaer i et Udvalg skal betragtes som confidentialt. Det staaer sikkert ogsaa i skarp Modsetning til, hvorledes Udvalgs Forhandlinger paa andre Steder betragtes, hvoraf der ligesaa godt meddeles — og det meget hyppigt — Udtog i Bladene som af selve Forhandlingerne i vedkommende Kamre. Hvad navnlig det foreliggende Tilfælde angaaer, maa jeg, som Medlem af Udvalget, bemærke, at jeg opfattede det, som om det af Domainedirecteuren blev stillet som en Betingelse for, at Regeringen i det Hele kunde gaae ind paa dette Lovforslag, at deri skulde henpeges paa, at Taxationen skulde foretages i Genhold til Bestemmelsen i Resolutionen af 1ste Juli 1846, og det var saa langt fra en blot henkastet Uttring af Domainedirecteuren, at vi i en ikke kort Tid opholdt os med at afveie det Udtryk, som meest passende kunde bruges, om det skulde være: „efter det Tilfald“, eller „efter de Bestemmelser“, som Resolutionen af 1846 indeholder. Dette synes noksom at vise, hvormegen Bægt man lagde paa, at Resolutionen af 1846 paa rette Maade kom til at nævnes. Den ærede Talet, som pleier at staae paa dette Sted, og som tilligemed mig udgjorde Minoriteten — vi stillede ogsaa udtrykkeligt dette Forslag som et subsidiairt, isald vort eget ikke blev antaget, — og jeg maatte meget tage seld, og min Hukommelse maatte i saa Henseende svigte mig, om der ikke var endnu et andet Medlem af Udvalget, som var meget nær ved at gaae over til denne Anskuelse, saa at Thinget deraf vil see, at der virkelig er bleven lagt Bægt paa, hvad der fremkom under Udvalgets Forhandlinger i denne Anledning fra Ministeriets Side.

B. Christensen: Jeg vil blot tillade mig den ganske korte Bemærkning, at det forekommer mig, at der lægges altfor megen Bægt paa den Omstændighed, at der i Udvalget fra Domainedirecteurens Side blev anbefalet en Tilføielse omtrentlig som den, de 2 ærede Rigsdagsmænd, der senest have havt Ordet, have meent; men jeg paastaar, at jeg aldrig opfattede det derhen, og jeg kan heller ikke fatte, at det kunde forstaaes derhen, som om det var en saa bestemt udtalt Mening, at, hvis man ikke tiltraadte den, man da maatte frygte for, at Finanzministeren af den Grund vilde opgive Loven. Det har ogsaa viist sig; Majoriteten har ikke billiget den, og kunde ikke samstemme med den, og den er, som bekjendt, heller ikke bleven fordret af Regeringen.

Ordføreren: Jeg maa ogsaa tillade mig at bemærke, at jeg ikke har opfattet den Meddelelse, som skete fra Domainedirecteuren til Udvalget om dette Punkt, paa nogen anden Maade, end der er opgivet af den sidste ærede Talet. Der blev vistnok anført, at det var et Tillæg, paa hvilket man muligens vilde lægge Bægt; men jeg opfattede det ikke saaledes, at det skulde paa nogen Maade være en Betingelse for Loven, og jeg handlede ogsaa strax derefter ved min Afstemning i Udvalget imod dette Tillæg.

Jeg skal, da jeg nu har yttret mig om dette Punkt, blot tillade mig endnu at tilføie en Bemærkning med Hensyn til den Uttring fra Rigsdagsmanden fra Kjøbenhavns Amts Afdistrict (Krieger), at vi have taget denne Sag for let. Dette maa jeg paa det Bestemteste modstige. Jeg troer, at vi alle i Udvalget have gennemgaaet denne Sag paa den omhyggeligste Maade (Ja! Ja!), og jeg troer ogsaa, at man paa ingen Maade kan være beføiet til, med den ærede Rigsdagsmands Sikkerhed at paastaar, at Thinget har taget Sagen for let, fordi et Endringsforslag, hvortil den ærede Rigsdagsmand havde Paterniteten, er blevet forkastet, om der ogsaa lod sig sige Et og Andet for dette Forslag, hvilket jeg gjerne skal indrømme, og hvilket ogsaa Thinget ved sin Afstemning har erkjendt.

Formanden: Jeg veed ikke, om Flere begjere Ordet? (Ophold.) Forhandlingerne ere saaledes sluttede.